

[Ole Bjørn Kraft.]

skulde være til Raadighed, og som Ministeren og hans Administration burde have sørget for var til Raadighed.

Overlæge Fenger kunde ikke komme til at udføre en eneste af de Ting, som Ministeren havde sagt, han skulde udføre, fordi Ministeren ikke havde skabt Forudsætningerne derfor. Og naar han klargør dette for Befolkningen, saa siger Ministeren, at han er en af den Slags Folk, som skaber Panik. Nej, det, som skaber Panik, er, at man har Følelsen af, at den øverste Ledelse svigter, at Forudsætningerne for Handling ikke er til Stede. Saa gribes ansvarsbevidste, hæderlige Mænd af Fortvivlelse, naar de ved, at de har Ansvaret for andre Menneskers Liv og gerne vil gøre alt, hvad der staar i deres Magt, for at handle, men ser, at de er lammet paa alle Omraader. Det er upassende, at Ministeren taler om Overlæge Fenger, saaledes som han her har gjort, og jeg vil gerne se Eksempler paa, at det har været muligt andre Steder at gøre mere end det, som her blev forsøgt.

Naar det er blevet sagt, at Erfaringerne fra de Lande, vi kan sammenligne os med, skulde være en Undskyldning for Indenrigsministeren, saa er dette ikke rigtigt. I Sverige har man allerede for tre Fjerdingaar siden udsendt Instrukser til Byerne om Luftplaner og til Befolkningen om, hvordan den skal opføre sig under Gasangreb, og i de sidste to Aar har man rundt om i Sveriges store Byer afholdt Mørklægningsøvelser. Men i Danmark har man ikke kunnet komme til at afholde en eneste Mørklægningsøvelse, fordi Ministeren har modsat sig det. Først i Gaar — i Gaar! — blev den første Tillaelse til en Mørklægningsøvelse givet.

Ikke paa noget af de Omraader, hvor det var af livsvigtig Betydning for den civile Befolkning, at der var truffet Foranstaltninger: med Hensyn til Oplysning, med Hensyn til Gasmasker, med Hensyn til Hjælpepersonale, med Hensyn til Sorterings- og Afvaskningsstationer, med Hensyn til Sygehusenes Forberedelser til at modtage Patienter og til at afværge Faren, med Hensyn til Mørklægningsøvelser, har det været muligt for Ministeren blot i ringeste Maade at afsvække den Kritik, som har været ført frem, eller at gøre det klart at det ikke har været muligt for ham at gennemføre de Ting, som jeg her har nævnt, hurtigere, end Tilfældet har været.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Med Hensyn til de Udtalelser, det ærede Medlem nu fremsatte angaaende Sverige,

vil jeg gerne rette et direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem: Om han bestrider, at de Oplysninger, jeg gav om Sveriges Beredskab, med Hensyn til Gasmasker, med Hensyn til Beskyttelsesrum og med Hensyn til Hjælpemandskab, er rigtige. I saa Fald beder jeg det ærede Medlem sige til.

Dernæst skal jeg, naar det ærede Medlem i Forbindelse med Overlægen i Hjørring talte om, at hæderlige Mennesker som han blev fortvivlet, naar de ikke vidste, hvad de skulde gøre, sige, at der var andre hæderlige Mænd i Snesevis paa Sygehusene, der i disse Dage aldeles ikke blev fortvivlede, men simpelt hen paa fornuftig og rolig Maade traf deres Foranstaltninger i Henhold til de Direktiver, der blev givet fra Ministeriet — det kan jeg nævne det ærede Medlem mangfoldige Eksempler paa. Jeg sagde om Overlægen i Hjørring, at hvis man skulde dømme efter den Udtalelse, han fremsatte i Pressen, saa var han en af de Mænd, der altid vil skabe Panik i en urolig Tid. Jeg tror, ja, jeg ved, at mangfoldige Læger var forbløffede og forfærdede over, at en ansvarlig Overlæge paa et Hospital i saadanne Dage kunde hitte paa at fremsætte en saadan Udtalelse til et Blad.

Det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse nu, som jeg sætter megen Pris paa. Det ærede Medlem sagde nemlig, at efter at Chefen for det civile Luftværn var udnævnt den 1. Maj, var der gjort et energisk og dygtigt Arbejde fra hans Side. Jeg tror, det ærede Medlem har fuldkommen Ret heri. Skulde jeg da have hemmet dette Arbejde paa noget Punkt? Det vil jeg gerne bede det ærede Medlem om at paavise. Med andre Ord, ved Slutningen af denne Debat siger det ærede Medlem til det høje Ting, at siden Loven af 1938 traadte i Kraft, siden Chefen for det civile Luftværn er udnævnt, er der gjort et saa energisk og godt Arbejde, som man overhovedet kunde tænke sig. Det er den Oplysning, det ærede Medlem for Vanvare kommer til at give nu. Jeg tør sige, at jeg har ikke paa noget Punkt hemmet det Arbejde, som Chefen paa saa udmærket Maade har tilrettelagt og planlagt. Og det, der er Kvintessensen i det ærede Medlems Bemærkninger Gang paa Gang, det er dette, at det ærede Medlem selvfølgelig har Ret, naar han siger, at paa en Række Omraader er der ikke foretaget det, som skal foretages, — selvfølgelig fordi hele Civilbeskyttelsesplanen her i Danmark lige saa lidt som i andre Lande er udbygget, fordi dette vil tage Maaneder, ja for visse Dele af Planens Vedkommende Aar, saaledes som Luftværnsforeningen har været